

Герасим Огњанов Петканчин (1885 – ? Х. 1912) е македонски учител, револуционер, малешевски околиски војвода. Се школувал во Военото училиште во Софија, кое го напуштил и го завршил Американското училиште во Самоков. Прво е деец на ВМОК, а подоцна на ТМОРО. За време на Илинденското востание учествувал во четата на врховистичкиот војвода Јурдан Стојанов. Преминал во ТМОРО во четата на Пешо Самарџиев во Тиквешко. Станал малешевски околиски војвода (1907). Во времето по Младотурската револуција се занимавал со трговија во Солун.

Герасим Огњанов е роден во 1885 година во Банско. Тој учи во Военото училиште во Софија, но го напушта, а потоа завршува американско училиште во Самоков. Учителствува одреден период, а потоа како поранешен ученик на софиското Военото училиште во пресрет на Илинденското востание се вклучува во редовите на ВМОК.

За време на Илинденското востание 1903 тој учествува во четата на врховистичкиот војвода Јордан Стојанов, кој со одредот кон крајот на август влегува во Серско и води тешки борби. На 30 август одредот на Стојанов, заедно со четите Јане Сандански, Михаил Чаков и Стојан Млчанков, вкупно 160 души, водат тешка борба со 600 војници на турската армија кај „Света Троица“, Мелничко. Потоа четата на Стојанов на 1 септември води борба кај селото Пирин, каде Турците имаа 80 загинаци и ранети, а на 28 септември со четите на П. Дрвингов и Д. Зографов водат 10 часовна борба во месноста Предел, планинско седло меѓу планините Пирин и Рила.

Герасим Огњанов Петканчин потоа преминал во ТМОРО во четата на Петар Самарџиев во Тиквешко. Во 1907 година Огњанов станал околиски војвода во Малешево, а во четата се наоѓаат четниците: 1. Саве (Владимирово), 2. Тиме (Владимирово), 3. Мите Шуговалијата (Горни Порој), 4. Симо Смојмировчето (Смојмирово), 5. Мито (Пехчево), 6.

Коста Чукарчето (Русиново), 7. Мито (Русиново), 8. Петре (Бориево), 9 Григор Демека (?), 10. Туше (Кукуш), 11. Георги Лесичев (Самоков) и 12. Љубен Казаски (Трново)

По Младотурската револуција во 1908 година, Герасим Огњанов станува легален и се занимава трговија во Солун. Во август 1909 година тој беше претставник на Малеш на конгресот за основање на Народната федеративна партија (НФП). Огњанов е од групата на Христо Чернопеев и се противи на Јане Сандански.

На 28 август 1909 година, една недела по неуспешниот напад врз Јана Сандански, беше направен неуспешен обид да се убије и Огњанов во близина на хотелот "Коломбо" во Солун. Под сомнеж дека учествувал во атентатот, бил уапсен Христо Караманов, учител во Драма.

Според Михаил Думбалаков, по избувнувањето на Првата балканска војна, Огњанов и Ангел Томов ја преминале линијата на фронтот и во заземеното Кукушко се присоединиваат кон Тодор Александров. Се смета дека токму Александров го организирал атентатот на Огњанов, поради сомневање дека бил член на терористичката организација Црвени браќа, која била формирана по Младотурската револуција во Солун од левичари и сандинисти и оперираа од 1908 година па се до Првата светска војна.

Герасим Огњанов својт млад животен пат го завршува во Арџанското Блато, Кукушко, во октомври 1912 година.